

У БЛОГРАДУ 14. ЈУНІЯ 1856.

ШУМАДИНА,

ЛИСТЪ ЗА

КЊИЖЕВНОСТЬ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издавателъ Любомиръ Ш. Ненадовићъ.

ТЕЧ. V. Овай листъ излази у Вторникъ и Четвртакъ на по табака, а у Суботу на табаку. Цѣна му је затри мѣс. 5, а за пола године 10. цванц. За огласе плаћа се одъ врсте 5 крайц. за трипуть. № 51.

ЦРНЫЙ ПРОСИЯКЪ.

Продужено!

Чинїца и кугла, заковитљне у противположеномъ правцу, окретале су се съ врло якомъ брзиномъ. Кружно обрћућа се кугла упадне у једну преградицу, изъ ове падне опетъ у другу, изъ које опетъ изскочи и найпосле у трећој се заустави.

„Двадесетъ и три, црвено лю, мало“ рекне банкеръ.

„Добио си!“ рекне Карадаљ упрешаћенъ. „Ты си лудо играо, али съ тимъ болѣ. Играй само и далѣ.“

Банкеръ баци 36 луидора на Ксавіе-овъ улогъ.

Овай јоштъ никако незнаћаше како то иде, али изненадни добытакъ доведе га у ревностъ. Онъ примакне ближе свою столицу, метне обадве руке на астали и обузетъ онимъ демономъ, који непрестано лебди надъ зеленомъ чојомъ, ода се игри и душомъ и срцемъ.

Кадъ га Карадаљ виде тако удублјеногъ у игру, извуче се потайно.

Младићъ непримѣти одсутство свога друга. Онъ је играо са страшну, съ бесниломъ.

Заборављаюћи свою невештину, метао је на коцку и найвеће улоге, и скоро увекъ је успехъ награђивао његову смелостъ. После по сата имао је предъ собомъ голмулу злата и папирна новца.

Други играчи гледали су га са зависићу, и самъ господаръ Муте пратио је његову игру съ особитомъ пазљивосћу.

Само крупери као безчувствене машине, продужише свой посао при игри са својомъ обичномъ равнодушносћу.

Ксавіе био је изгубио паметь. Лице му бијаше црвено и зажарено. Што је већма његово благо растло, то је све више његовъ мозакъ обузиманъ бијао грозничавомъ несвестицомъ.

„Я мећемъ све ово — све ово на једанпутъ!“ рекне онъ найпосле, и отури свой добытакъ, који је лежао предъ њимъ.

Било је найманѣ тридесетъ иљада франака.

Банкеръ погледи господара Муте — съ питањемъ, да ли ће пристати на улогъ.

Господаръ Муте намигне, да пристаје.

Банкеръ покрене рулету.

Али у истомъ тренутку викне промукло господаръ Муте гледајући на врата. Неки подигну главу, повторе истый упрешаћенъ показуюћи гласъ. Обште електрично држанѣ протрчи крозъ трострукъ редъ играча. Само је Ксавіе јоштъ гледао како се рулета движе. Онъ је гледао у рулету и ништа нје чуо.

Мы смо већъ казали, да бы изванредный догађај морао наступити, те ако бы се внимателность игрacha по-реметила, и. п. ако бы таванъ пао, — или ако бы се на шакость полицай- комисаръ појавio.

Еданъ одъ она два случаја бијаше наступио: човекъ у црномъ капуту съ беломъ шарфомъ стајаше на вратима.

Господинъ Муте угледавши полицай- комисара пре-нерази се.

„Я самъ пропао!“ уздисао је онъ жалостнимъ гласомъ.

Коцкари покушавали су измаћи се, аље имъ комисаръ стаде на путъ.

У овомъ тренутку обитељ стра и ћутана сврши рулета свое окретање. Кугла стане у једну преградицу.

„Добио самъ! добио самъ!“ викне Ксавіе изванъ себе.

Кадъ потомъ виде, да банкеръ недвижимъ стои, дода:

„Но зашто чекате? исплаћују!“

Ове су речи служиле управо на то, да ји увате у самомъ дјелу. Участници оборе главе, и полацай- комисаръ ступи на среду.

VIII.

„Господо“, рекне комисаръ, „совѣтуемъ васть да будете предосторожни. На првомъ спрату учиню самъ мою должностъ. И наймана противность учинила бы ваше положеніе юшть непріятнімъ. Пандури су предъ вратима.“

Ксавіе се обрне упрешаћенъ. Оне речи, одъ кои онъ ништа не разумевао, ёрь не знао да има закона, кои закраћуе оно, у чему се онъ сада налазио, чинише му се, да несадржавао у себи основу обштега упрешаћеня.

„Зашто ми мой добытакъ неисплатите?“ упыта онъ по другиј пут, лупаюћи у гомилу злата.

„Пронађени улози веу собственост Фискус-а, (државне касе). Да се висте машили за вни господине“, рекне комисаръ заповедаоћимъ гласомъ.

„Али то је мое!“ викне Ксавіе.

„Ђуту!“ викну ныи неколико около њега стоећи.

„Господо!“ привати речь комисаръ: „имайте доброту, подписать ваша имена и обиталишта, да васть краљевскій прокураторъ може призвати у свое време на надлежно место.

„Краљевскій прокураторъ!“ повтори Ксавіе, „а збогъ чега?“

„Ђуту!“ викне друштво, кое је имало узрока, да се колико је могуће понизије покаже.

Господаръ Муте, као господаръ овогъ коцкарскогъ заведенія упише првый свое име у црнъ протоколъ, но при томъ не безъ великогъ уздисаня.

Затимъ слѣдоваше други коцкари. На подобне случаје навикнути, подпишу они сви лажна имена и лажна обиталишта и потомъ уклоне се.

Текъ садъ сети се Ксавіе за Карада и зачуди се, што овогъ ту небыяше.

„Онъ се спасао“, помисли, „тимъ болѣ!“

„Вы, господине!“ рекне комисаръ, окренувши се нему.

Побуђенъ примеромъ остали, реши се Ксавіе свое име написати. Можда је овай једини подпись имена правиль био, коя листа ова садржаваше; зато је комисаръ, кои је ову стварь довольно познавао, и посумнао о вередостойности његовой.

„Ксавіе“, промумла онъ; „нема имена Ксавіе, имате ли вы какво друго име осимъ Ксавіе, господине?“

При овимъ речма погледи онъ господара заведенія, кои, или збогъ злогъ расположения или изъ обичая, бијаше зајмирјо.

(продужиће се)

М Р В Н Џ Е.

Еданъ Ера дође у варошь, купи много лонаца, сложи јих у две вреће, натовари на коня и пође кући. Еданъ чобанинъ видећи да Ера гои на коню лонце намисли изъ несташлука да му разбие кои лонацъ, зато узме једанъ каменъ и изъ шуме баџи се, но непогоди у товаръ него погоди Еру поредъ товара у главу тако да га крвь облије. На то Ера стане и повиче: „А, несрѣћниче Божіј, а да шта бы было да у товаръ погоди.“

— (Здравље после смрти). У једномъ тестаменту између остalogъ стои овако написано: „а 50 акова вина остављамъ комшијама, да у љуб здравље попију.“

ПУТНИЧКИЙ ТЕАТОРЪ.

Путникъ. Како вамъ је летина понела брате?

Селякъ. Врло зло господине, ни једне шљиве нема.

Путникъ. Та непытамъ те за шљиве, него рана како је ове године.

Селякъ. Богме и то је рђаво. Само погдиком гроздъ на чокоту.

С Т Р А Н Е Н О В О С Т И.

Т У Р С К А.

У Цариграду 1. Јуніја. Као што се чује, наименованъ је Киприсли-паша за посланика портионогъ при руско-мејдану. — Све су болнице у Цариграду затворене; само осамъ болница съ једно 2600 болестника употребљавају се. Број овдашње француске војске износи 13.000 момака, одъ кои се 10.000 налазе у стану кодъ Маслака. — Турци су се изъ Редут-Кала сасвимъ натрагъ повукли.

У Цариграду 1. Јуніја. У Тенедосу ранили су Турци сина тамо налазећегъ се аустријскогъ конзулярскогъ агента; виновници су уапшени и Порта је обећала, да ће ту стварь строжайше испитати и кривце казнити.

— Гласови о побунама у унутрашњости царства показују се као неосновани.

— Разнео се гласъ, кои јоштъ треба да се потврди, да су се садъ при предаи Карса и повлачењу Руса изъ тогъ града догодиле распре између Руса и Турака.

— Одъ неколико ноћиј овамо светле на улазку у Боспоръ две нове светлеће куле.

— Еданъ тунески официръ, кои је пре некогъ времена једногъ Грка съ јонски острива посекао, уваћенъ је и уапшенъ.

Р У С И Ј.

Изъ Петробурга явљају, да је царь Александеръ 30. Маја у вече после 9. сатиј изненада тамо присиђо, и то моремъ на пароброду „Александрија“. Онъ је изишао на суво кодъ енглескогъ Кеја и поздрављање в одъ скучљене гомиле света громовитымъ „ура!“

— Изъ Варшаве пишу „Конституционелу“ подъ 2. Юни њемъ слѣдуюће: „На мѣсто умрлога Игњата Туркула постављање је за министра краљевства польскога кнезъ Голенишевъ Кутузовъ.“

— Изъ Одесе пишу „Естерайхише кореспонденцу“ подъ 30. Мајомъ: Гласанъ, да је Одеса проглашена за слободно пристаниште, садъ је званично поречено, будући бы то знамените сметиће произвело у трговачкимъ одношама. — Маршалъ Пелисіє је јоштъ овамо стигао, па вальда неће ни доћи; напротивъ тога налази се садъ овде у Одеси ћенералъ Розе, кој је у почетку руско-турскога рата био у Цариграду енглескиј дѣловодникъ. — Трговци, који изъ Камѣша и Балаклаве долазе, являю, да се сајоци съ найвећомъ хитњомъ съ Крипа повлаче. — Изъ Одесе јоштъ нико не одлази штетиће ради на бойно поље прошлога рата; трговацъ гледа само свою користь, а остали жители који нису трговци, плаше се велики трошкова, юс и найманъ путовању у Русија причинјава.

Комисија за расправу и точнѣ опредѣленїе бесарабски граница започеће своје послове кодъ Болграда, где је она дочекана одъ поглавара бугарски насеља; овомъ расправомъ границе однашће око 30 насеља бугарски одъ Русије.

Говори се, да се руско правительство труди наговорити насељнике бугарске, да своя садана насеља оставе, и зато имъ правительство у замѣну уступа предѣле између Евпаторије и реке Алме на Криму; а напротивъ они Татари, који нису ради преселити се у Турску, добиће земљу у унутрашњости Русије.

Време је врло лепо, киша и ведри дани менју се врло угодно, и у Русија има врло добры изгледа за жетву. На казукашту одескомъ лежи једна турска парна фрегата, која је опредѣлена, да навезе войску турску, која је у Карсу заробљена.

ФРАНЦУСКА.

У Паризу 6. Јуніја. Царь Наполеонъ кренуће се 12. Јуніја на путъ у Пломбіеръ; а у исто време одпутоваће грофъ Валевскиј у стране државе.

— Принцъ Наполеонъ навезао се јуче (5. Јуніја) у Хавру на море и отићи ће у предѣле сѣверногъ леденогъ мора. Принцъ путује сасвимъ у тишини (инкогнито) подъ именомъ грофа Медона. По краткомъ бављњу у Шотландији отићиће онъ на гренландске обале, и ако му ледъ дозволи, посѣтиће данске насељбине у Гренландији, а вратиће се натрагъ преко Исландије, сѣверногъ предгорја (Нордкапа) и норвешких обала. Принца ће осимъ његове личне свите пратити и многи естествоиспитатељи, а између осталих чланъ Академије де-Солси, и професоръ минералогије Шамуртоа. Списателю Коедскомъ наложено је, да опише цео овај путъ; а осимъ ових налази се у пратњи једанъ начертатељ и једанъ фотографацъ.

У Паризу 4. Јуніја. Грофъ Мориј је сасвимъ спремио за одпутовање у Москву. Онъ ће трошкове тога пута самъ да носи, при свему тому, што ће тиј трошкови быти врло знаменити, кадъ се посмотре при-

преме, юс се зато сјайно посланство чине; јеръ г. Мориј ради је да Француску у Русија достојно заступа, и показаће се тамо у найсјайніјемъ виду и луксуріозномъ раскошству. А и животъ у Москви быће преко тѣре скупъ; будући се, као што увѣравају, већъ садъ плаћа за једну малу собу месечна кирја одъ 1000 франака.

— Изъ Нантеса пишу, како је царь за време свога тамо бављња изјавио, да ће при раздѣленю прекоморски паробродски линији пасти Нантесу у дѣо линија Антилски острива, морскомъ пристаништу Хавру линија сѣвероамерикански држава, и Бордо-у линија бразилскога царства (у јужној Америци).

— Правительство француско искаће одъ законодавногъ тѣла кредитъ одъ 50—100000 франака поради подизања насила дужь обала река. Говори се, да ће се, съднице законодавногъ тѣла продолжити до 20. Јуніја.

Изъ Париза пишу слѣдуюће:

У Француској има свакиј данъ понешто ново. После стравовите и жалостне поплаве река слѣдовала су велика и сјайна торжества приликомъ крштена францускога царевића, која су много миліона коштала, а садъ опетъ найвећима се заузимају Парижани за пытанје и стварь о регентству (привременой влади) францускога престола, ако бы се овай случајно упразнио. Телеграфска једна депеша (коју смо мы у прошломъ броју Шумадинке подъ рубрикомъ „Француска“ већъ саобщили) донела намъ је већъ основне черте тога пројекта закона. Садъ пакъ доноси намъ „Ендепандансъ“ о томе већъ и обширнѣ поединости, юс се са реченомъ депешомъ прилично слажу. — Найвећима пада у очи то, што по-минутнији пројекти закона преноси регентство на царицу, и што тамо принцеве по крви сродне отуда изкључују. Регентскиј савјетъ састојаће се изъ петъ членова, које сенатско заключенје нје именовало, но који ће доцнѣ, или декретомъ, или запечаченомъ писмомъ или найпосле завѣштанемъ царскимъ постављени быти. Уобщите се мысли да ће маршали Боске и Караберъ быти членови овогъ регентскога савјета.

Садъ намъ вали јоштъ нешто примићити: Законъ о регентству израђује се башь садъ, кадъ се старый принцъ Жеромъ свијо послова отреса и у приватный се животъ враћа, и премда најближїји сродникъ царевъ, ипакъ на свечаномъ крштеној царевића францускога присуствујао ће, и кадъ се у исто време принцъ Наполеонъ навози у Хавръ на море за путовање у предѣле сѣверногъ полуса.

Француска публика врло је добро опазила стицаша ових чудноватых и у очи падајући околности, и зато она то толкује као неко отуђивање између обадве линије на-полеонскога дома, и као неку демонстрацију једне противъ друге.

— Тайна бунтовна дружтва продужавају у тишини свою злоковарну дѣлателност и органично устројавају. „Конституционелу“ пишу о томе изъ Лиона подъ 4. Јунијемъ слѣдуюће:

„Полиција је дознала, да се тайно дружтво „Маријанъ“ на ново изъ дремежа креће, и да су у то дружтво помешана и лица вышећи реда. И зато су у Сен-Етјену, Рив-де-Жијеру и Лиону издане заповѣсти да се подозри-

тешна лица позатвараю; у слѣдству тога затворено је више од 40 лица, између којих налази се један адвокат и један лекар из Виене, кои су у Линь доведени, а затим у затвор Роансніј одведені. Судейско изслѣдованије одма се надаљ нѣма предузело.

АУСТРИЈА.

У Бечу 7. Јуніја. — Велики Везир Али-паша и турски дѣловодник Исан-бей имали су честь, позвани быти на ручакъ кодъ њег. велич. цара. Осимъ њи присутствовали су на ручку и министеръ иностраны дѣла, грофъ Буолъ, дворскій савѣтникъ Хамер-Пургсталъ и друга высока лица.

— Његово велич. кралъ грчкій приспѣће око половине Јуніја мес. у Бечу и одеће у палати великогъ войводе Албрехта, а после бављења одъ неколико дана одпутоваће даљ у Карлсбадъ.

— У палати кнеза Шварценберга у Доррбау давана је юче (4. Јуніја) сјайна част за честь рускогъ министра иностраны дѣла, кнеза Горчакова, на којој су присутствовала млога лица одъ найвишегъ благородства и одъ дипломатскогъ тѣла.

ВЛАШКА И МОЛДАВІЯ.

Комисіја за расправу бесарабске границе већ је започела своје дѣјствованіје. Руски комисари противили су се изнайпре участвованіју кнеза Стурдзе (Муклис-паше) у тимъ конференцијама; но сада су попустили и узели свою протестаціју натрагъ. Један земљевидъ, кои су руски комисари у првој сѣдници предложили за основу расправљања границе, нашао је на противљењу одъ страње остала комисара. Комисари су обвезани, да о свима спорнимъ точкама заштиту специјална (поединностна) представљења, чиме ће се течай савѣтованіја врло јако развлачити.

ГРЧКА.

У Атини 2. Јуніја. Њег. велич. кралъ грчкій одпутоваће изъ Атине 5. Јуніја.

О Г Л А С И.

Подписаный даје подъ кирію кафанду гг. браће Лъотића у Смедереву, кој постои у чаршији, на піаци. Съ истомъ кафаниомъ иду 7. соба за путнике, једанъ мутвакъ, једанъ аръ за коњ и шупа за кола, подъ којомъ има и бунаръ съ добромъ водомъ. Ко бы желio узети ову кафанду подъ кирію одъ данасъ за унапредакъ на једну годину и једанаестъ месеціј, нека се у истој кафани подписаноме погодбе ради привати изволи. (2—6)

У Смедереву 30. Маја 1856.

ИЛИЈА МЛАДЕНОВИЋ,

Арендаторъ.

Една удовица, одъ добре куће, желила бы у какой гостинской кухни како газдарица (ключарица) наместити се. Она говорит сербски, немачки и маџарски. Даљ може се о њој распитати кодъ Терезије Штолц, модисткиње, у кухи Г. Попечителя Марковића. (2—3)

Кои бы кадъ потребо-
вао кола за провозъ и штетню,
нека се изволи явити Вићен-

АМЕРИКА.

Изъ Ливерпула телеграфирао „Таймс“: „Мы дозна-
емо изъ приватногъ извора, да је Чемсъ Бухананъ избранъ
одъ демократске изборне скупштине у Цинциннату у съ-
верной Америки као кандидатъ за президентство, а Бре-
кенрицдъ као кандидатъ за вице-президентство.

ПОЛИТИЧКИЙ ПРЕГЛЕДЪ.

Сви готово дипломати тога су мнѣнїја, да ће по свой прилици царь Наполеонъ, кои стои на челу једне и на сувој земљи и на мору силне државе, быти најудесніј посредникъ између Америке и Енглеске.

— Неки дају той околности, што ће и министерскій президентъ баронъ Мантайфель ићи съ кралѣмъ прајскимъ у Штутгартъ, политичкій значај, обраћајући томъ приликомъ позоръ ва неспоразумљенъ, кое је год. 1849—50 постало између двора прајскоја и виртембергскогъ; у самој ствари пакъ отићиће тамо баронъ Мантайфель само по устменомъ позиву престолонаслѣдника виртембергскогъ.

ТЕЛЕГРАФСКЕ ДЕПЕШЕ.

У Берлину 9. Јуніја. — Њег. велич. кралъ очекује се овде данасъ пре подне.

У Паризу 9. Јуніја. „Монитеръ“ јави, да је царь Наполеонъ примје на аудиенцији рускогъ официра Левашева, кои му је поднео једанъ малый топъ, које направљено по кроју и начину, изнаћеномъ одъ самогъ цара Наполеона, и кои ће начинъ руска војска усвојити.

Поправка.

У прошломъ 50. броју Шумадинке треба да на првој страни, у другомъ разделу, врести 11. стои „Писмо! а на следујућој страни, у другомъ разделу, врести 15. мала, која је погрешка приметано у калупу учинїна.

тію Станислављвићу, у Читалишту. (2—6)

МОДИСТКИЊА ТЕРЕЗИЈА ШТОЛЦ

препоручује се за чистенъ (правъ) и фарбанъ сваке вресте свилены и вунены материја, блонда, и пера за шешије, а тако исто и за чистенъ сребрни и златни ширита, и ваденъ флека ма съ какве материје. Обытава у кухи Г. Попечителя Марковића. (2—3)